

МИРНЕНСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА
СЬОМОГО СКЛИКАННЯ
ШІСТНАДЦЯТА СЕСІЯ

РІШЕННЯ № 1

24 січня 2017 р.
сел. Мирне

№16/6

**Про встановлення місцевих
податків та зборів на 2017 рік
на території сільської ради**

Керуючись статтею 64 Бюджетного кодексу України, пункту 24 статті 26 та статті 69 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні", Законом України від 28 грудня 2014 року №71-УІІ « Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи», враховуючи необхідність упорядкування та контролю за повнотою сплати місцевих податків та зборів на території ради, », у зв'язку з набранням чинності Закону України від 20.12.2016 р. №1791 – VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2017 році» Мирненська сільська рада

ВИРІШИЛА:

1. Встановити на території Мирненської сільської ради наступні місцеві податки і збори:

1.1. Податок на майно, що складається з:

1.1.1. податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки,

1.1.2. транспортного податку,

1.1.3. земельний податок;

1.2. Єдиний податок;

1.3. Акцизний податок з реалізації суб'єктами господарювання роздрібною торгівлі акцизними товарами

2.2. Враховуючи п. 1 даного рішення, затвердити:

2.1. Положення про податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки (додаток

- 2.2. Положення про транспортний податок (додаток 2);
 - 2.3. Положення про земельний податок (додаток 3);
 - 2.4. Положення про єдиний податок (додаток 4);
 - 2.5. Положення про акцизний податок з реалізації суб'єктами господарювання роздрібної торгівлі підакцизними товарами (додаток 5)
2. Вважати такими, що втратили чинність з 01.01.2017 року рішення 49 сесії сільської ради 6 скликання від 29 січня 2015 року №49/4, №49/5, №49/6, №49/7, №49/8 "Про встановлення місцевих податків та зборів".
 3. Дане рішення направити до Білокуракинського відділення Сватівської об'єднаної державної податкової інспекції
 4. Рішення набуває чинності з 01 січня 2017 року.
 5. Контроль за виконанням рішення покласти на постійну комісію з питань, планування, бюджету і фінансів

Сільський голова

В.О.Бабіч

ПОЛОЖЕННЯ про податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки на 2017 р.

1. Платники податку

- 1.1. Платниками податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками об'єктів житлової та нежитлової нерухомості

2. Об'єкт оподаткування

- 2.1. Об'єктом оподаткування є об'єкт житлової нерухомості.

*2.2. Об'єктом оподаткування є об'єкт нежитлової нерухомості – це будівлі, приміщення, що не віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду: будівлі готельні – готелі, мотелі, кемпінги, пансіонати, ресторани та бари, туристичні бази, гірські притулки, табори для відпочинку, будинки відпочинку;

будівлі офісні – будівлі фінансового обслуговування, адміністративно-побутові будівлі, будівлі для конторських та адміністративних цілей;

будівлі торговельні – торгові центри, універмаги, магазини, криті ринки, павільйони та зали для ярмарків, станції технічного обслуговування автомобілів, їдальні, кафе, закусочні, бази та склади підприємств торгівлі й громадського харчування, будівлі підприємств побутового обслуговування;

гаражі – гаражі (наземні й підземні) та криті автомобільні стоянки;

будівлі промислові та склади;

будівлі для публічних виступів (казино, ігорні будинки);

господарські (присадибні) будівлі – допоміжні (нежитлові) приміщення, до яких належать сараї, хлівні, гаражі, літні кухні, майстерні, вбиральні, погребі, навіси, котельні, бойлерні, трансформаторні підстанції тощо;

інші будівлі.

Не є об'єктом оподаткування:

а) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, а також організацій, створених ними в установленому порядку, що повністю утримуються за рахунок відповідного державного бюджету чи місцевого бюджету і є неприбутковими (їх спільній власності);

б) будівлі дитячих будинків сімейного типу;

в) гуртожитки;

г) житлова нерухомість непридатна для проживання, в тому числі у зв'язку з аварійним станом, визнана такою згідно з рішенням селищної ради;

д) об'єкти житлової нерухомості, в тому числі їх частки, що належать дітям-сиротам, дітям, позбавленим батьківського піклування, та особам з їх числа, визнаним такими

- відповідно до закону, дітям-інвалідам, які виховуються самотніми матеріями (батьками), але не більше одного такого об'єкта на дитину;
- е) об'єкти нежитлової нерухомості, які використовуються суб'єктами господарювання малого та середнього бізнесу, що провадять свою діяльність в малих архітектурних формах та на ринках;
- є) будівлі промисловості, зокрема виробничі корпуси, цехи, складські приміщення промислових підприємств;
- ж) будівлі, споруди сільськогосподарських товаровиробників, призначені для використання безпосередньо у сільськогосподарській діяльності;
- з) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності громадських організацій інвалідів та їх підприємств.

3. База оподаткування

3.1. Базою оподаткування є загальна площа об'єкта житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його часток.

3.2. База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, які перебувають у власності фізичних осіб, обчислюється контролюючим органом на підставі даних Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, що безоплатно надаються органами державної реєстрації прав на нерухоме майно та/або на підставі оригіналів відповідних документів платника податків, зокрема документів на право власності.

3.3. База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності юридичних осіб, обчислюється такими особами самостійно, виходячи із загальної площі кожного окремого об'єкта оподаткування на підставі документів, що підтверджують право власності на такий об'єкт.

4. Пільги із сплати податку

1. База оподаткування об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичної особи платника податку, зменшується:

- а) для квартири/квартир незалежно від їх кількості - на 60 кв. метрів;
- б) для житлового будинку/будинків незалежно від їх кількості - на 120 кв. метрів;
- в) для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (у разі одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток), - на 180 кв. метрів.
- г) інвалідам 1-ої та 2-ої груп
- д) особам, на утриманні яких знаходиться троє та більше дітей віком до 18 років.

Звільняються від сплати податку:

-- об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, релігійних організацій України, статути (положення) яких зареєстровані у встановленому законом порядку, та використовуються для забезпечення діяльності, передбаченої такими статутами (положеннями).

-- об'єкти нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, а саме: господарські (присадибні) будівлі -- допоміжні (нежитлові) приміщення, до яких належать сараї, хлівні, гаражі, літні кухні, майстерні, вбиральні, погребі, навіси, котельні, бойлерні, трансформаторні підстанції тощо

Пільги з податку, що сплачується на відповідній території, з об'єктів житлової нерухомості для фізичних осіб визначаються виходячи з їх майнового стану та рівня доходів.

Таке зменшення надається один раз за кожний базовий податковий (звітний) період (рік).»

5. Ставки податку.

5.1. Ставки податку для об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, встановлюються за рішенням сільської ради в залежності від місця розташування (зональності) та типів таких об'єктів нерухомості у розмірі 0,5 відсотка розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. метр бази оподаткування.

5.2. Ставки податку для об'єктів нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, встановлюються за рішенням сільської ради в залежності від місця розташування (зональності) та типів таких об'єктів нерухомості у відсотках від розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. метр бази оподаткування, а саме:

будівлі готельні – готелі, мотелі, кемпінги, пансіонати, ресторани та бари, туристичні бази, гірські притулки, табори для відпочинку, будинки відпочинку -- у розмірі 0,5 відсотка

будівлі офісні – будівлі фінансового обслуговування, адміністративно-побутові будівлі, будівлі для конторських та адміністративних цілей – у розмірі 0,5 відсотка;

будівлі торговельні – торгові центри, універмаги, магазини, криті ринки, павільйони та майдани для ярмарків, станції технічного обслуговування автомобілів, їдальні, кафе, закусочні, бази та склади підприємств торгівлі й громадського харчування, будівлі підприємств побутового обслуговування - у розмірі 0,5 відсотка;

сараї – гаражі (наземні й підземні) та криті автомобільні стоянки -- у розмірі 0,5 відсотка;

будівлі для публічних виступів (казино, ігрові будинки) -- у розмірі 0,5 відсотка;

інші будівлі -- у розмірі 0,5 відсотка.

6. Податковий період

6.1. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

7. Порядок обчислення суми податку

7.1. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості у такому порядку:
а) за наявності у власності платника податку одного об'єкта житлової нерухомості, в тому числі його частки, податок обчислюється, виходячи з бази оподаткування, зменшеної відповідно до Податкового Кодексу та пільги органу місцевого самоврядування з неоподаткованої площі таких об'єктів (у разі її встановлення) та відповідної ставки податку;

б) за наявності у власності платника податку більше одного об'єкта житлової нерухомості одного типу, в тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів зменшеної відповідно до законодавства та пільги органу місцевого самоврядування з неоподаткованої площі таких об'єктів (у разі її встановлення), та відповідної ставки податку;

в) за наявності у власності платника податку об'єктів житлової нерухомості різних видів, у тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів, зменшеної відповідно до Податкового кодексу та пільги органу місцевого самоврядування з неоподатковуваної площі таких об'єктів (у разі її встановлення), та відповідної ставки податку;

г) сума податку розподіляється контролюючим органом пропорційно до питомої ваги загальної площі кожного з об'єктів житлової нерухомості.

Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів нежитлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості виходячи із загальної площі кожного з об'єктів нежитлової нерухомості та відповідної ставки податку.

7.2. Податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку та відповідні платіжні реквізити, зокрема, органу місцевого самоврядування за місцезнаходженням кожного з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, надсилаються (вручаються) платнику податку контролюючим органом за місцем його податкової адреси (місцем реєстрації) до 1 липня року, що настає за базовим податковим (звітним) періодом (роком).

Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості податок сплачується фізичною особою-платником, починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

Контролюючі органи за місцем проживання (реєстрації) платників податку в десятиденний строк інформують відповідні контролюючі органи за місцезнаходженням об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості про надіслані (вручені) платнику податку податкові повідомлення-рішення про сплату податку у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.

Нарахування податку та надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень про сплату податку фізичним особам - нерезидентам здійснюють контролюючі органи за місцезнаходженням об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності таких нерезидентів.

8. Порядок сплати податку

8.1. Податок сплачується за місцем розташування об'єкта/об'єктів оподаткування і зараховується до бюджету сільської ради згідно з положеннями Бюджетного кодексу України.

Фізичні особи можуть сплачувати податок у сільській місцевості через касу сільської ради за квитанцією про прийняття податків.

9. Строки сплати податку

9.1. Податкове зобов'язання за звітний рік з податку сплачується:

- а) фізичними особами - протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;
- б) юридичними особами - авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що настає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації.

10. Відповідальність платників.

Відповідальність платників за своєчасність сплати та подання податкової звітності передбачена Податковим Кодексом України.

Сільський голова

В.О.Бабіч

Положення про транспортний податок

Положення про транспортний податок (далі – Положення), розроблено відповідно до Податкового кодексу України від 02.12.2010 № 2755-VI, Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» від 28.12.2014 № 71-VIII та є обов'язковим до виконання юридичними та фізичними особами на території Мирненської сільської ради.

1. Платники податку

1.1. Платниками транспортного податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які мають зареєстровані в Україні згідно з чинним законодавством власні легкові автомобілі, що відповідно до підпункту 2.1 пункту 2 цього Положення є об'єктами оподаткування.

2. Об'єкт оподаткування

2.1. Об'єктом оподаткування є легкові автомобілі, які використовувалися до 5 років і мають об'єм циліндрів двигуна понад 3000 куб. см.

3. База оподаткування

3.1. Базою оподаткування є легковий автомобіль, що є об'єктом оподаткування відповідно до підпункту 2.1 пункту 2 цього Положення.

4. Пільги із сплати податку

4.1. Пільги зі сплати податку - відсутні.

5. Ставка податку

5.1. Ставка податку встановлюється з розрахунку на календарний рік у розмірі 25 000 гривень за кожен легковий автомобіль, що є об'єктом оподаткування.

6. Податковий період

6.1. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

7. Порядок обчислення суми податку

7.1. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів оподаткування фізичних осіб здійснюється контролюючим органом за місцем реєстрації платника податку.

7.2. Податкове повідомлення про сплату суми податку та відповідні платіжні реквізити надсилаються (вручаються) платнику податку контролюючим органом за місцем його реєстрації до 1 липня року базового податкового (звітного) періоду (року).

Щодо об'єктів оподаткування, придбаних протягом року, податок сплачується фізичною особою-платником починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт. Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

Нарахування податку та надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень про сплату податку фізичним особам - нерезидентам здійснює контролюючий орган за місцем реєстрації об'єктів оподаткування, що перебувають у власності таких нерезидентів.

7.3. Платники податку - юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 20 лютого цього ж року подають контролюючому органу за місцем реєстрації об'єкта оподаткування декларацію за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 цього Податкового кодексу України, з розбивкою річної суми рівними частками поквартально.

Щодо об'єктів оподаткування, придбаних протягом року, декларація юридичною особою - платником подається протягом місяця з дня виникнення права власності на такий об'єкт, а податок сплачується починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

7.4. У разі переходу права власності на об'єкт оподаткування від одного власника до іншого протягом звітного року податок обчислюється попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначений об'єкт оподаткування, а новим власником - починаючи з місяця, в якому він набув право власності на цей об'єкт.

Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

7.5. За об'єкти оподаткування, придбані протягом року, податок сплачується пропорційно кількості місяців, які залишилися до кінця року, починаючи з місяця, в якому проведено реєстрацію транспортного засобу.

8. Порядок сплати податку

8.1. Податок сплачується за місцем реєстрації об'єктів оподаткування і зараховується до відповідного бюджету згідно з положеннями Бюджетного кодексу України.

9. Строки сплати податку

9.1. Податкове зобов'язання за звітний рік з податку сплачується:

а) фізичними особами - протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;

б) юридичними особами - авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що настає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації.

Сільський голова

В.О.Бабіч

до рішення шістнадцятої сесії

Мирненської сільської ради 7 скликання

№ 16/6 від 24.01.2017 р

ПОЛОЖЕННЯ ПРО ЗЕМЕЛЬНИЙ ПОДАТОК
на 2017 рік

1. Загальні положення.

Земельний податок встановлюється на підставі розділу XIII Податкового кодексу України (далі - ПКУ).

2. Платники земельного податку.

2.1. Платниками податку є:

- 2.1.1. власники земельних ділянок, земельних часток (паїв);
- 2.1.2. землекористувачі.

3. Об'єкти оподаткування земельним податком.

3.1. Об'єктами оподаткування земельним податком є:

- 3.1.1. земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні;
- 3.1.2. земельні частки (паї), які перебувають у власності.

4. База оподаткування земельним податком.

4.1. Basisю оподаткування є:

- 4.1.1. нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до порядку, встановленого цим розділом;
- 4.1.2. площа земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких не проведено.

5. Оподаткування земельних ділянок, наданих на землях лісгосподарського призначення (незалежно від місцезнаходження) земельним податком

5.1. Податок за лісові землі справляється як складова рентної плати, що визначається податковим законодавством.

6. Ставка земельного податку за земельні ділянки.

нормативну грошову оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження).

- 6.1. Ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлюється у розмірі 1,0% від їх нормативної грошової оцінки, а для сільськогосподарських угідь – 0,3 відсотка від їх нормативної грошової оцінки, для багаторічних насаджень – 0,03 відсотка від їх нормативної грошової оцінки.
- 6.2. Ставка податку на земельні ділянки, зайняті житловим фондом, індивідуальним гаражним будівництвом, а також за земельні ділянки, надані для потреб сільськогосподарського виробництва, водного господарства, які зайняті виробничими, господарськими та іншими будівлями – 0,03 відсотка від їх нормативної грошової оцінки.
- 6.3. Ставка податку на земельні ділянки (у межах населених пунктів), що відносяться до земель залізничного транспорту (крім земельних ділянок, на яких знаходяться окремо розташовані культурно-побутові будівлі та споруди і які оподатковуються на загальних умовах) справляються у розмірі 0,25 відсотків від їх нормативної грошової оцінки, а за межами у розмірі 0,02 відсотки від нормативної грошової оцінки одиниці ріллі по області.
- 6.4. Ставка податку встановлюється у розмірі 1% від їх нормативної грошової оцінки за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форми власності).

7. Пільги щодо сплати земельного податку для фізичних осіб.

7.1. Від сплати податку звільняються:

7.1.1. інваліди першої і другої групи;

7.1.2. фізичні особи, які виховують трьох і більше дітей віком до 18 років;

7.1.3. пенсіонери (за віком);

7.1.4. ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту";

7.1.5. фізичні особи, визнані законом особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

7.2. Звільнення від сплати податку за земельні ділянки, передбачене для відповідної категорії фізичних осіб пунктом 281.1 статті 281 ПКУ, поширюється на одну земельну ділянку за кожним видом використання у межах граничних норм:

7.2.1. для ведення особистого селянського господарства - у розмірі не більш 2 гектари;

7.2.2. для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка в селищах - не більш 0,15 гектара;

7.2.3. для індивідуального дачного будівництва - не більш 0,10 гектара;

7.2.4. для будівництва індивідуальних гаражів - не більш 0,01 гектара;

7.2.5. для ведення садівництва - не більш 0,12 гектара.

8. Особливості оподаткування платою за землю.

8.1. Відповідно до пункту 284.1 статті 284 ПКУ Мирненська сільська рада встановлює ставки плати за землю та пільги щодо земельного податку, що сплачується на відповідній території.

Звільняються від сплати земельного податку юридичні та/або фізичні особи, а саме:

- підприємства, установи і організації державної та комунальної форми власності, які розміщені на території Мирненської сільської ради і мають: технічну документацію на майно, витяг з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно або свідоцтво про право власності, які утримуються за рахунок коштів державних або місцевих бюджетів, релігійні організації України, статути (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку;

- фізичні особи, згідно підпунктів 7.1.1.- 7.1.5. пункту 7.1. даного Положення;

- згідно статей 282, 283 ПКУ.

8.2. Якщо право на пільгу у платника виникає протягом року, то він звільняється від сплати податку починаючи з місяця, що настає за місяцем, у якому виникло це право. У разі втрати права на пільгу протягом року, податок сплачується починаючи з місяця, що настає за місяцем, у якому втрачено це право.

8.3. Якщо платники податку, які користуються пільгами з цього податку, надають в оренду земельні ділянки, окремі будівлі, споруди або їх частини, податок за такі земельні ділянки та земельні ділянки під такими будівлями (їх частинами) сплачується на загальних підставах з урахуванням прибудинкової території.

Ця норма не поширюється на бюджетні установи у разі надання ними будівель, споруд (їх частин) в тимчасове користування (оренду) іншим бюджетним установам, дошкільним, загальноосвітнім навчальним закладам незалежно від форм власності і джерел фінансування.

9. Податковий період для плати за землю.

9.1. Базовим податковим (звітним) періодом для плати за землю є календарний рік.

9.2. Базовий податковий (звітний) рік починається 1 січня і закінчується 31 грудня того ж року (для новостворених підприємств та організацій, а також у зв'язку із набуттям права власності та/або користування на нові земельні ділянки може бути меншим 12 місяців).

10. Строк сплати плати за землю

10.1. Власники землі та землекористувачі сплачують плату за землю з дня виникнення права власності або права користування земельною ділянкою.

У разі припинення права власності або права користування земельною ділянкою плата за землю сплачується за фактичний період перебування землі у власності або користуванні у поточному році.

11.3. Об'єктом оподаткування є земельна ділянка, надана в оренду.

11.4. Розмір та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем.

11.5. Розмір орендної плати встановлюється у договорі оренди, але річна сума платежу:

11.5.1. не може бути меншою 3 відсотків нормативної грошової оцінки;

11.5.2. не може перевищувати 12 відсотків нормативної грошової оцінки.

11.6. Плата за суборенду земельних ділянок не може перевищувати орендної плати.

11.7. Податковий період, порядок обчислення орендної плати, строк сплати та порядок її зарахування до бюджетів застосовується відповідно до вимог статей 285 - 287 розділу XIII ПКУ.

Сільський голова

В.О. Бабіч

Додаток 4

до рішення шістнадцятої сесії
Мирненської сільської ради 7 скликання
№ 16/6 від 24.01.2017 р

ПОЛОЖЕННЯ про єдиний податок

І. Платники податку

Платниками єдиного податку є суб'єкти малого підприємництва – фізичні та юридичні особи, які задовольняють умовам спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності і при цьому самостійно обрали даний спосіб оподаткування доходів шляхом отримання свідоцтва про сплату єдиного податку, форма та порядок видачі якого встановлюються Державною податковою службою України.

Суб'єкти господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, поділяються на такі групи платників єдиного податку:

1) перша група - фізичні особи - підприємці, які не використовують працю найманих осіб, здійснюють виключно роздрібний продаж товарів з торговельних місць на ринках та/або провадять господарську діяльність з надання побутових послуг населенню і обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує 300000 гривень;

2) друга група - фізичні особи - підприємці, які здійснюють господарську діяльність з надання послуг, у тому числі побутових, платникам єдиного податку та/або населенню, виробництво та/або продаж товарів, діяльність у сфері ресторанного господарства, за умови, що протягом календарного року відповідають сукупності таких критеріїв:

не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, одночасно не перевищує 10 осіб;

обсяг доходу не перевищує 1500000 гривень.

Для цього підпункту не поширюється на фізичних осіб - підприємців, які надають посередницькі послуги з купівлі, продажу, оренди та оцінювання нерухомого майна (група 70.31КВЕД ДК 009:2005), а також здійснюють діяльність з виробництва, виготовлення, продажу (реалізації) ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органічного утворення та штучного дорогоцінного каміння. Такі фізичні особи - підприємці належать виключно до третьої групи платників єдиного податку, якщо відповідають вимогам, встановленим для цієї групи;

3) третя група - фізичні особи - підприємці, які не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, не обмежена та юридичні особи - суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми, у яких протягом календарного року обсяг доходу не перевищує 20000000 гривень;

4) четверта група - сільськогосподарські товаровиробники, у яких частка сільськогосподарського товаровиробництва за попередній податковий (звітний) рік порівнює або перевищує 75 відсотків

Не можуть бути платниками єдиного податку першої - третьої групи:

- суб'єкти господарювання (юридичні особи та фізичні особи - підприємці), які здійснюють:

1) діяльність з організації, проведення азартних ігор, лотерей (крім розповсюдження лотерей), парі (букмекерське парі, парі тоталізатора);

2) обмін іноземної валюти;

3) виробництво, експорт, імпорт, продаж підакцизних товарів (крім роздрібного продажу паливно-мастильних матеріалів в ємностях до 20 літрів та діяльності фізичних осіб, пов'язаної з роздрібним продажем пива та столових вин);

4) видобуток, виробництво, реалізацію дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, у тому числі органогенного утворення (крім виробництва, постачання, продажу (реалізації) ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення та напівдорогоцінного каміння);

5) видобуток, реалізацію корисних копалин, крім реалізації корисних копалин місцевого значення;

6) діяльність у сфері фінансового посередництва, крім діяльності у сфері страхування, яка здійснюється страховими агентами, визначеними Законом України «Про страхування», брокерами, аварійними комісарами та аджастерами, визначеними розділом Податкового Кодексу;

7) діяльність з управління підприємствами;

8) діяльність з надання послуг пошти (крім кур'єрської діяльності) та зв'язку (крім діяльності, що не підлягає ліцензуванню);

9) діяльність з продажу предметів мистецтва та антикваріату, діяльність з організації продажів (аукціонів) виробами мистецтва, предметами колекціонування або антикваріату;

10) діяльність з організації, проведення гастрольних заходів;

Не можуть бути платниками єдиного податку четвертої групи:

- суб'єкти господарювання, у яких понад 50 відсотків доходу, отриманого від продажу сільськогосподарської продукції власного виробництва та продуктів її переробки, становить дохід від реалізації декоративних рослин (за винятком зрізаних квітів, вирощених на угіддях, які належать сільськогосподарському товаровиробнику на праві власності або надані йому в користування, та продуктів їх переробки), диких тварин і птахів, хутряних виробів і хутра (крім хутрової сировини);

- суб'єкти господарювання, що провадять діяльність з виробництва підакцизних товарів, крім виноматеріалів виноградних (коди згідно з УКТ ЗЕД 2204 29 - 2204 30), вироблених на підприємствах первинного виноробства для підприємств вторинного виноробства, які використовують такі виноматеріали для виробництва готової продукції;

- суб'єкт господарювання, який станом на 1 січня базового (звітного) року має податковий борг, за винятком безнадійного податкового боргу, який виник внаслідок дії обставин непереборної сили (форс-мажорних обставин).

- фізичні особи - підприємці, які здійснюють технічні випробування та дослідження (група КВЕД ДК 009:2005), діяльність у сфері аудиту;

- фізичні особи - підприємці, які надають в оренду земельні ділянки, загальна площа яких перевищує 0,2 гектара, житлові приміщення та/або їх частини, загальна площа яких перевищує 100 квадратних метрів, нежитлові приміщення (споруди, будівлі) та/або їх частини, загальна площа яких перевищує 300 квадратних метрів;

- страхові (перестрахові) брокери, банки, кредитні спілки, ломбарди, лізингові компанії, довірчі товариства, страхові компанії, установи накопичувального пенсійного забезпечення, інвестиційні фонди і компанії, інші фінансові установи, визначені законом; реєстратори цінних паперів;

- суб'єкти господарювання, у статутному капіталі яких сукупність часток, що належать юридичним особам, які не є платниками єдиного податку, дорівнює або перевищує 25 відсотків;

- представництва, філії, відділення та інші відокремлені підрозділи юридичної особи, яка не є платником єдиного податку;

- фізичні та юридичні особи - нерезиденти;

- суб'єкти господарювання, які на день подання заяви про реєстрацію платником єдиного податку мають податковий борг, крім безнадійного податкового боргу, що виник внаслідок дії обставин непереборної сили (форс-мажорних обставин).

2. Ставки та порядок обчислення податку

2.1. Ставки єдиного податку для платників першої групи встановлюються у відсотках (фіксовані ставки) до розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі у цій главі - прожитковий мінімум), другої групи - у відсотках (фіксовані ставки) до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі у цій главі - мінімальна заробітна плата), третьої групи - у відсотках до доходу (відсоткові ставки)";

2.1.1. Для першої групи платників єдиного податку, визначеної Податковим кодексом України у розмірах:

- 10 % розміру прожиткового мінімуму, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року на всі види діяльності, які дозволені для даної групи платників єдиного податку з усіма обмеженнями та особливостями, викладеними в Податковому кодексі України, крім платників єдиного податку, які провадять господарську діяльність з надання наступних побутових послуг населенню:

послуги з ремонту взуття - 5% розміру прожиткового мінімуму;

виготовлення швейних виробів за індивідуальним замовленням - 5% розміру прожиткового мінімуму;

додаткові послуги до виготовлення виробів за індивідуальним замовленням -5% розміру прожиткового мінімуму;

послуги з ремонту одягу та побутових текстильних виробів – 5% розміру прожиткового мінімуму;

виготовлення меблів за індивідуальним замовленням –5% розміру прожиткового мінімуму

послуги з ремонту, реставрації та поновлення меблів –5% розміру прожиткового мінімуму;

виготовлення теслярських та столярних виробів за індивідуальним замовленням –5% розміру прожиткового мінімуму;

технічне обслуговування та ремонт автомобілів, мотоциклів, моторолерів і мопедів за індивідуальним замовленням –8% розміру прожиткового мінімуму;

послуги з ремонту радіотелевізійної та іншої аудіо- і відеоапаратури –5% розміру прожиткового мінімуму;

послуги з ремонту електропобутової техніки та інших побутових приладів –5% розміру прожиткового мінімуму;

послуги з ремонту годинників –5% розміру прожиткового мінімуму;

послуги з виконання фоторобіт –5% розміру прожиткового мінімуму;

послуги з чищення та фарбування текстильних, трикотажних і хутрових виробів –5% розміру прожиткового мінімуму;

послуги перукарень –8% розміру прожиткового мінімуму;

ритуальні послуги –8% розміру прожиткового мінімуму;

послуги, пов'язані з сільським та лісовим господарством –5% розміру прожиткового мінімуму;

послуги, пов'язані з очищенням та прибиранням приміщень за індивідуальним замовленням –5% розміру прожиткового мінімуму. ”

2.1.2. Для другої групи платників єдиного податку, визначеної Податковим кодексом України, в розмірі 20 відсотків розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, на всі види діяльності, які дозволені для даної групи платників єдиного податку з усіма обмеженнями та особливостями, викладеними в Податковому кодексі України, крім платників єдиного податку, які провадять господарську діяльність з надання наступних побутових послуг населенню:

послуги з ремонту взуття - 10% розміру мінімальної заробітної плати;

виготовлення швейних виробів за індивідуальним замовленням – 10% розміру мінімальної заробітної плати;

додаткові послуги до виготовлення виробів за індивідуальним замовленням -10% розміру мінімальної заробітної плати;

послуги з ремонту одягу та побутових текстильних виробів – 10% розміру мінімальної заробітної плати;

виготовлення меблів за індивідуальним замовленням – 10% розміру мінімальної заробітної плати;

послуги з ремонту, реставрації та поновлення меблів – 10% розміру мінімальної заробітної плати;

виготовлення теслярських та столярних виробів за індивідуальним замовленням – 10% розміру мінімальної заробітної плати;

технічне обслуговування та ремонт автомобілів, мотоциклів, моторолерів і мопедів за індивідуальним замовленням – 10% розміру мінімальної заробітної плати;

послуги з ремонту радіотелевізійної та іншої аудіо- і відеоапаратури – 10% розміру мінімальної заробітної плати;

послуги з ремонту електропобутової техніки та інших побутових приладів – 10% розміру мінімальної заробітної плати;

послуги з ремонту годинників – 10% розміру мінімальної заробітної плати;

послуги з виконання фоторобіт – 10% розміру мінімальної заробітної плати;

послуги з чищення та фарбування текстильних, трикотажних і хутрових виробів – 10% розміру мінімальної заробітної плати;

послуги перукарень – 10% розміру мінімальної заробітної плати;

індивідуальні послуги – 10% розміру мінімальної заробітної плати;

послуги, пов'язані з сільським та лісовим господарством – 10% розміру мінімальної заробітної плати;

послуги, пов'язані з очищенням та прибиранням приміщень за індивідуальним замовленням – 10% розміру мінімальної заробітної плати

2.1.3. Для третьої групи платників єдиного податку, визначеної Податковим кодексом України, встановлюється у розмірі:

1) 2 відсотки доходу - у разі сплати податку на додану вартість згідно з цим Кодексом;

2) 4 відсотків доходу - у разі включення податку на додану вартість до складу єдиного податку.

2.2. Ставка єдиного податку встановлюється для платників єдиного податку першої - третьої групи (фізичні особи - підприємці) у розмірі 15 відсотків:

1) до суми перевищення обсягу доходу, визначеного у підпунктах 1-3 пункту 1 цього Положення;

2) до доходу, отриманого від провадження діяльності, не зазначеної у реєстрі платників єдиного податку, віднесеного до першої або другої групи;

20 до доходу, отриманого при застосуванні іншого способу розрахунків, ніж зазначений у Податковому кодексі;

21 до доходу, отриманого від здійснення видів діяльності, які не дають права застосовувати спрощену систему оподаткування.

22 до доходу, отриманого платниками першої або другої групи від провадження діяльності, яка не передбачена у підпунктах 1 або 2 пункту 1 цього Положення відповідно.

2.3. Ставки єдиного податку для платників третьої групи (юридичні особи) встановлюються у подвійному розмірі ставок, визначених пунктом 2.1.3 цього Положення:

1) до суми перевищення обсягу доходу, визначеного у пп. 2.1.3. пункту 2 цього Положення;

2) до доходу, отриманого при застосуванні іншого способу розрахунків, ніж зазначений у Податковому кодексі;

23 до доходу, отриманого від здійснення видів діяльності, які не дають права застосовувати спрощену систему оподаткування.

2.4. У разі здійснення платниками єдиного податку першої і другої груп кількох видів господарської діяльності застосовується максимальний розмір ставки єдиного податку, встановлений для таких видів господарської діяльності.

2.5. У разі здійснення платниками єдиного податку першої і другої груп господарської діяльності на територіях більш як однієї сільської, селищної або міської ради застосовується максимальний розмір ставки єдиного податку, встановлений цією статтею для відповідної групи таких платників єдиного податку.

3. Порядок та строки сплати податку

3.1. Платники єдиного податку першої і другої груп сплачують єдиний податок шляхом здійснення авансового внеску не пізніше 20 числа (включно) поточного місяця.

Також платники єдиного податку можуть здійснити сплату єдиного податку авансовим внеском за весь податковий (звітний) період (квартал, рік), але не більш як до кінця поточного звітного року.

3.2. Нарахування авансових внесків для платників єдиного податку першої і другої груп здійснюється контролюючими органами на підставі заяви такого платника єдиного податку щодо розміру обраної ставки єдиного податку, заяви щодо періоду щорічної відпустки та/або заяви щодо терміну тимчасової втрати працездатності.

3.3. Платники єдиного податку третьої групи сплачують єдиний податок протягом 10 календарних днів після граничного строку подання податкової декларації за податковий (звітний) квартал.

3.4. Сплата єдиного податку платниками першої - третьої груп здійснюється за місцем податкової адреси.

3.5. Платники єдиного податку першої і другої груп, які не використовують працю найманих осіб, звільняються від сплати єдиного податку протягом одного календарного року.

місяця на рік на час відпустки, а також за період хвороби, підтвердженої копією листка непрацездатності, якщо вона триває 30 і більше календарних днів.

4.5. Суми єдиного податку, сплачені відповідно до абзацу другого пункту 4.1. і пункту цього Положення, підлягають зарахуванню в рахунок майбутніх платежів з цього податку за заявою платника єдиного податку. Помилково та/або надміру сплачені суми єдиного податку підлягають поверненню платнику в порядку, встановленому цим Кодексом.

4.7. Єдиний податок, нарахований за перевищення обсягу доходу, сплачується протягом 30 календарних днів після граничного строку подання податкової декларації за податковий (звітний) квартал.

4.8. У разі припинення платником єдиного податку провадження господарської діяльності податкові зобов'язання із сплати єдиного податку нараховуються такому платнику до останнього дня (включно) календарного місяця, в якому до контролюючого органу подано заяву щодо відмови від спрощеної системи оподаткування у зв'язку з припиненням провадження господарської діяльності або анульовано реєстрацію за рішенням контролюючого органу на підставі отриманого від державного реєстратора повідомлення про проведення державної реєстрації припинення підприємницької діяльності.

У разі анулювання реєстрації платника єдиного податку за рішенням контролюючого органу податкові зобов'язання із сплати єдиного податку нараховуються такому платнику до останнього дня (включно) календарного місяця, в якому проведено анулювання реєстрації.

4.9. Платники єдиного податку четвертої групи:

4.9.1. самостійно обчислюють суму податку щороку станом на 1 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням платника податку та місцем розташування земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового Кодексу;

4.9.2. сплачують податок щоквартально протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) кварталу, у таких розмірах:

у I кварталі - 10 відсотків;

у II кварталі - 10 відсотків;

у III кварталі - 50 відсотків;

у IV кварталі - 30 відсотків;

4.9.3. утворені протягом року шляхом злиття, приєднання або перетворення у звітному податковому періоді, у тому числі за набуті ними площі нових земельних ділянок, вперше сплачують податок протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) кварталу, в якому відбулося утворення (виникнення права на земельну ділянку), а надалі - у порядку, визначеному підпунктом 4.9.2 цього Положення;

4.9.4. що припиняються шляхом злиття, приєднання, перетворення, поділу у податковому (звітному) періоді, зобов'язані подати у період до їх фактичного припинення контролюючим органам за своїм місцезнаходженням та місцем розташування земельних ділянок уточнену податкову декларацію;

29.5. зобов'язані у разі, коли протягом податкового (звітного) періоду змінилася площа сільськогосподарських угідь та/або земель водного фонду у зв'язку з набуттям (втратою) всієї права власності або користування:

визначити суму податкових зобов'язань з податку на період починаючи з дати набуття (врати) такого права до останнього дня податкового (звітного) року;

надати протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним періодом, контролюючим органам за місцезнаходженням платника податку та місцем розташування земельної ділянки декларацію з уточненою інформацією про площу земельної ділянки, а також відомості про наявність земельних ділянок та їх нормативну грошову оцінку;

29.6. у разі надання сільськогосподарських угідь та/або земель водного фонду в оренду іншому платникові податку, враховують орендовану площу земельних ділянок у своїй декларації. У декларації орендаря така земельна ділянка не враховується;

29.7. у разі оренди ними сільськогосподарських угідь та/або земель водного фонду в особу, яка не є платником податку, враховують орендовану площу земельних ділянок у своїй декларації;

29.8. перераховують в установлений строк загальну суму коштів на відповідний рахунок місцевого бюджету за місцем розташування земельної ділянки.

4. Податковий (звітний) період

4.1. Податковим (звітним) періодом для платників єдиного податку першої та другої груп є календарний рік. Податковим (звітним) періодом для платників єдиного податку третьої групи є календарний квартал.

4.2. Податковий (звітний) період починається з першого числа першого місяця податкового (звітного) періоду і закінчується останнім календарним днем останнього місяця податкового (звітного) періоду.

4.3. Першодатковий (звітний) рік для новоутворених сільськогосподарських товаровиробників - період з дня державної реєстрації до 31 грудня того ж року.

4.4. Податковий (звітний) період для сільськогосподарських товаровиробників, що ліквідуються, - період з початку року до їх фактичного припинення.

4.5. Для суб'єктів господарювання, які перейшли на сплату єдиного податку із сплати інших податків і зборів, встановлених цим Кодексом, перший податковий (звітний) період починається з першого числа місяця, що настає за наступним податковим (звітним) кварталом, у якому особу зареєстровано платником єдиного податку, і закінчується останнім календарним днем останнього місяця такого періоду.

4.6. Для зареєстрованих в установленому порядку фізичних осіб - підприємців, які до закінчення місяця, в якому відбулася державна реєстрація, подали заяву щодо обрання спрощеної системи оподаткування та ставки єдиного податку, встановленої для першої або другої групи, перший податковий (звітний) період починається з першого числа місяця, наступного за місяцем, у якому особу зареєстровано платником єдиного податку. Для зареєстрованих в установленому законом порядку суб'єктів господарювання (створених), які протягом 10 календарних днів з дня державної реєстрації подали заяву щодо обрання спрощеної системи оподаткування та ставки єдиного податку, встановленої для третьої групи, перший податковий (звітний) період починається з першого числа місяця, в якому відбулася державна.

45. Для суб'єктів господарювання, які утворюються в результаті реорганізації (крім перетворення) будь-якого платника податку, що має непогашені податкові зобов'язання чи податковий борг, які виникли до такої реорганізації, перший податковий (звітний) період починається з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) кварталом, у якому погашено такі податкові зобов'язання чи податковий борг і подано заяву щодо обрання спрощеної системи оподаткування.

46. У разі державної реєстрації припинення юридичних осіб та державної реєстрації припинення підприємницької діяльності фізичної особи - підприємця, які є платниками єдиного податку, останнім податковим (звітним) періодом вважається період, у якому подано до контролюючого органу заяву щодо відмови від спрощеної системи оподаткування у зв'язку з припиненням провадження господарської діяльності.

47. У разі зміни податкової адреси платника єдиного податку останнім податковим (звітним) періодом за такою адресою вважається період, у якому подано до контролюючого органу заяву щодо зміни податкової адреси.

Сільський голова

В.О.Бабіч

ПОЛОЖЕННЯ

про розмір, порядок обчислення, сплати і перерахування до місцевого бюджету
акцизного податку

Акцизний податок

1. Визначення понять.

Акцизний податок - непрямий податок на споживання окремих видів товарів (продукції), визначених цим Кодексом як підакцизні, що включається до ціни таких товарів (продукції).

Реалізація підакцизних товарів (продукції) - будь-які операції на митній території України, що передбачають відвантаження підакцизних товарів (продукції) згідно з договорами купівлі-продажу, міни, поставки та іншими господарськими, цивільно-правовими договорами з передачею прав власності або без такої, за плату (компенсацію) або без такої, незалежно від строків її надання, а також безоплатного відвантаження товарів, у тому числі з давальницької сировини, реалізація суб'єктами господарювання роздрібною торгівлю підакцизних товарів;

Реалізація суб'єктами господарювання роздрібною торгівлю підакцизних товарів - продаж пива, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, тютюну та промислових замінників тютюну, нафтопродуктів, скрапленого газу, речовин, що використовуються як компоненти моторних палив, палива моторного альтернативного безпосередньо споживачам та іншим кінцевим споживачам для їх особистого некомерційного використання незалежно від форми розрахунків, у тому числі на розлив у ресторанах, кафе, барах, інших суб'єктах господарювання громадського харчування.

Підакцизні товари (продукція) - товари за кодами згідно з УКТ ЗЕД, на які Постановою Кодексу встановлено ставки акцизного податку.

1. Платники акцизного податку до місцевого бюджету:

особа - суб'єкт господарювання роздрібною торгівлю, яка здійснює реалізацію підакцизних товарів.

1. Реєстрація осіб як платників податку:

особи - суб'єкти господарювання роздрібною торгівлю, які здійснюють реалізацію підакцизних товарів, підлягають обов'язковій реєстрації як платники податку контролюючими органами за місцезнаходженням пункту продажу товарів не пізніше граничного терміну подання декларації пункту продажу товарів не пізніше граничного терміну подання декларації акцизного податку за місяць, в якому здійснюється господарська діяльність.

4. Об'єкт оподаткування:

- реалізація суб'єктами господарювання роздрібною торгівлі підакцизних товарів.

5. Підакцизні товари.

До підакцизних товарів належать:

- спирт етиловий та інші спиртві дистилати, алкогольні напої, пиво;

- тютюнові вироби, тютюн та промислові замітники тютюну;

- нафтопродукти, скраплений газ, речовини, що використовуються як компоненти моторних палив, паливо моторне альтернативне;

- автомобілі легкові, кузови до них, причепи та напівпричепи, мотоцикли, транспортні засоби, призначені для перевезення 10 осіб і більше, транспортні засоби для перевезення вантажів.

6. Ставка податку.

Ставка податку для підакцизних товарів, реалізованих суб'єктами господарювання роздрібною торгівлі, становить 5 відсотків від вартості (з податком на додану вартість) реалізованих підакцизних товарів.

7. Дата виникнення податкових зобов'язань

Датою виникнення податкових зобов'язань щодо реалізації суб'єктами господарювання роздрібною торгівлі підакцизних товарів є дата здійснення розрахункової операції згідно до Закону України "Про застосування реєстраторів розрахункових операцій в торгівлі, громадського харчування та послуг", а у разі реалізації товарів фізичними особами - підприємцями, які сплачують єдиний податок, - є дата надходження оплати за проданий товар.

8. Порядок і строки сплати податків.

Суми податку перераховуються до бюджету суб'єктом господарювання роздрібною торгівлі, який здійснює реалізацію підакцизних товарів, протягом 10 календарних днів, що настають за останнім днем відповідного граничного строку, передбаченого цим Податковим Кодексом для подання податкової декларації за місячний податковий період.

Особа - суб'єкт господарювання роздрібною торгівлі, який здійснює реалізацію підакцизних товарів, сплачує податок за місцем здійснення реалізації таких товарів.

9. Складення та подання декларації з акцизного податку

Базисний податковий період для сплати податку відповідає календарному місяцю.

Суб'єкт господарювання роздрібною торгівлі, який здійснює реалізацію підакцизних товарів, подає щомісяця не пізніше 20 числа наступного періоду контролюючому органу за місцем реєстрації декларацію акцизного податку за формою, затвердженою у порядку, встановленому статтею 46 Податкового Кодексу.

Сільський голова

В.О.Бабіч